

Η ΑΝΑΚΟΜΙΔΗ ΤΩΝ ΟΣΤΩΝ ΤΟΥ ΗΡΩΟΣ ΠΟΛΥΖΩΗ | ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ

Την 26ην Νοεμβρίου ἐγένετο ἡ ἀνακρίσις τῶν ἀσμάτων τοῦ δεινμοῦ σὺν ἡρώκῳ νέῳ Πολυζῷ Ἰω. Καλλιγιέρῳ καὶ ἐναντιόθεσι ἀσμάτων ἐντός μεγαλοπρεποῦς μνημεῖου, τοῦ ὁποῖου ἀνέστη ἐπὶ τὴν τιμὴν τοῦ ὁικογενεῖα τοῦ. Το μνημεῖον τοῦτο ἐστὶν μαρμαρίνιον καὶ φέρει τὴν προτομὴν τοῦ ἡρώα εἰς φυσικὸν μέγεθος.

Εἰς τὸ Νοσοκομεῖον παρέμενε ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον. Ἀναβάνθη ἐπὶ πολλὰ πάλιν τραυματῶν τοῦ ἑλθεῖν ἀναρρωτικήν ὁδεῖαν καὶ μετὰ τῆς εἰς Κύβην, ὅπου μετ' ὀλίγου ἀπεβίβισεν.

Εἰς τὴν ὁδὸν ἑκὼν ἡρώκῳ σὺν πατρίτῳ, ὅστις ἔφερε τὸν σῶμα μόνον τοῦ ἀνυποταχότατου, ἀπενέμει ἢ μετὰ θάνατον δια Β.Δ. ἀδελφῶν.

Κατὰ τὴν τελευτὴν τῆς μετακο-
μίδος παρόντων οὐ πρόεδρος τῆς
κοινότητος Φριλιγκιανικῶν, ἡ μή-
τηρ, οὐ πάππος καὶ οἱ λοιποὶ συγ-
γενεῖς τοῦ Πολυμύκη Καλλιγέροιο,
καθὼς καὶ πλῆθος κόσμου τιμῶν
τὴν τὴν θυσίαν του.

Το άξιολογώμεν είναι ότι μία από τις πολλές σφαίρες που τραυματίσθηκεν, ένεσηνωθείσα εις τα σπτά της λεκάνης, ανευρέθη τώρα, μη εξαχθείσα κατά τας χειρουργικάς επεμβάσεις αίτινες τουτέγοντο εις το 403 Στρατι-
 "Εχοντες υπ' όθιν.
 1. Τών Νόμων 36) 1946 απέρρι-
 πνοντες ήθικόν άμοιβών, ύλικών
 κ.λ.π.
 2. Τό υπ' άρ. 263) 1948 Προ-
 κτικόν του "Ανατότου Στρατιωτι-

ατικών Νοσοκομείων Θεολογίας,
 Η δράση τῶν ἡρώων τῶν νέων, εἰς ἐμφανίζεται ἐκ τῶν ἀνοφερῶν τῶν διοικητικῶν, τῶν ἡτο ἀπογοησιὰν πραγματικῶν Ἑλλήνων ἀγωνιζομένων διὰ τὰ ἰδικὰ τῆς ἐλευθέριας καὶ δικαιοσύνης, χάριν τῶν ὅποιων ἀνάγκη ἀγωνίζεται ἡ Ἑλληνικὴ Φυλὴ.

Ὁ Πολυζώης Ἰω. Καλλιγέρος,

Είς Λογαγόν τὸν ἑφεδρὸν ἀντι-
θυπολόγηται. Περὶκοὶ Καλαί-
γεργοι. Πολυτέλῳ τὸν 'Ια-
ννοῦν κλάσας 1945 Α.Σ.Μ. 20
193 ἔς 'Αδελφικανὸν Φιλικανικὸν
νίκαν Κυβερνὸν τὸν 515 Τ.Π. πρὶ-
σάντα τὴν 1515/48.

Ἡ προαγωγή ἀπάντων τῶν ἀ-
νωτέρω λογιζέται ἀπὸ τῆς χρό-
νοῦς ἀφ' ἧς ἔπαιεν ἑκάστος.

2 Ὀκτωβρίου 1947), Βερμίου (Μάρτιος 1948), ὅτε καὶ ἐτραν μαθησὶν βαρέας (3 Μάρτιου), δι-
ακομισθεὶς εἰς Νοσοκομεῖον.
Διὰ τὴν φθῶς ἔνω πολεμικῇ δρᾶ-
σιν του προεβάζει τὸν τοῦ Διοί-
κητοῦ του διὰ τὸ Χρυσῶν Ἀρι-
στεῖον Ἀνδρείας.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τὰν Ἀντι-
παιδικὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν
τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ
παρόντος διατάγματος.
Ἐν Ἀθήναις τῆς 7 Ἀπριλίου 1949
ΠΑΥΛΟΣ Β.
Ὁ ἐπὶ τὰν Στράτην Ὑπουργὸς
Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τσιριγώτικα Σκίτσα

Τους Τσιριγώτες δὲν τοὺς ση-
κάνει χῶμα τους. Φτωχὸ καθὼς
εἶναι, φτωχὸ καὶ ἀνήμερο κι οἱ
ἴδιοι. Δίνουν πὺλ μικρὰ τὰ ὅλα
ματιῶν τους γιὰ τὸ ἕνα. Ἄλλος
τὴν Ἀθήνα ἄλλος στὴν Ἀμερ-
κὴ στὴν Ἀνταρκτικὴ, ἴσως καὶ

ὡν τῆς ἐξεγεί τὰ μουσικά τῆς σὲ
μάς τους ἄλλους. Ἐπειτα, γυρ-
νώντας στὸν παντῆρο, τὸ ἔλεο,
κλείνουν τὸ μάτι τσαρκύνει,
σὲ τόνο σαφάρυ.

Τὴ σκοτώνεις; (!!)
Βέβαια... ὅταν ἔχεις ἕνα ἄλλο

«Ὅμως κάποτε-κάποτε ἡ ζωὴ ἡ ἴδια θοάρεται προεκκλινόμενα, τοὺς μαζεύει γύρω της ἀπὸν κλωστό-πυλάκα καὶ τοὺς ἀνὰ δὴς χορὰ καὶ πανηγυρῇ. Ἐταί μὴς μαζεύει πρὶν λίγες μέρες καὶ μὴς τὸ Σ.Ε.Ο., τὸ Συμβόλιον Ἐπιτολῆς Ὅπλων τῶν γιὰ νὰ ἀρχίσουν τὰ πρῶτα δάσσαν τῆς καρχαράνας... Τρίτου

γυωπτοπούλα του νησιού, της 'Αθή-
 νας και του Πειραιά, που είχαν
 να ιδουθούν από χρόνια, από την
 έποχή των αμερικνικών θανάτων.
 βρεθήκαμε ολότοιστοιδοί, όπως
 μας γέννησε η νόστος μου, στη
 γαμψή, άλλος να μας γράφει κι'
 άλλος να μας... μετράει!
 Έχουμε δώδεκα όλοι. Τρομάζει
 να γνωρίσης κανένα στο σουρ.
 επές ψέμαται;
 — Έγω; Ξέρω να οδηγώω, δι-
 θέλει; Θάρντ, Ντόιτς, Σεβρό-
 λέτα!
 'Ο φίλος του προσποιείται ότι
 θαυμάζει κι' ρωτά:
 — Αλήθεια, μαρ;—
 — Τσέ μου, τί 'λεγες!!
 Η επίπολη συνεχίζεται με διά-
 φερα κομικά επεισοδία, με τις

ὁ ἰσχυρὸς τὸν διπλοῦν μου:
 — Δὲ μὴ λέξῃς, αὐτὰς ἐδῶ δεῦ-
 ρα εἶναι ἀπὸ τὸν Ποταμὸν;
 — Ναί.
 Τὸν πλησιάζω.
 — Μὲ θυμιάσῃ; τοῦ λέω. Θυμιά-
 σαι ποὺ πηγαίναντες — ὦ! πόσα
 χρένια! — στὸν Ἅγιο Κωνσταν-
 τῖν γιὰ ἀφάνες; Βρίσκω στὸ
 δρόμῳ, μὴ φοβιάς ποιοῦν καὶ
 —
 — Σὲ παρακαλῶ, συνάδελφε,
 πῶς μπορῶ νὰ πάω ἐδῶ ποὺ γρά-

τασκαχόμαχο ήπιους θα πάρει τα
αγά. Έξω στα θρώνα αν μ' έδερεις
ή σ' ατίς έβρεχε...

— Ποιός εστίς, ποιός εστίς! Για
θυμίσέ μου!

— Μά εσύ νά το άπάντησόν,
μά εσύ άκούσαν ό Μπάμπης, ό
Μπούλης, ό Μανώλης, ό Γιάννης,
όλο, όλοι ό φίλοι και συμμαθη-
ταί, καί ό άγκαλιάνουν, καί μέ
ελπίζω εγώ νά τινάξουν τά χέρη.

— Φεί τό χαρτί;

— Βά πάς στην Όμόνοια καί
άπό εκεί, φίλε μου Μανώλη, βά πά-
ρες τό τραύμ...

— Στάσου, στον πρώτο, μέ διακό-
πτε, πές μου πράματα ποιός εστίς
καί ποιός μου λές γιά τό τραύμ.

— Κάποιος που κάθεται μαζί
σαν στα θρανία, στής Χώρας τό
Γυμνάσιο.

— Άπό πού; Έσται; ό Άλκυονας;

του πάει να σπάσει. Ήδη κρατά τη σφα. Κάτι, ένας κύματος με τινίγει στο λαούφ.

‘Η κουβέντα, γλυκεία κι’ ατέλειωτα, σταμάτησε. Κάποιος ήρθε. Μάζεψε χορτάσι. Από δώ του αγραμμάτιστου, από εκεί της γραμμάτιστου. Σχεδόν δολοί και γαϊώνη να ξέρουν γραμμάτια.

— Μαζέ, υπακούω στ’α Κίληρη!

— Όχι, κι’ εγώ ούς Άντωνης, —

— Μάξεν στ’ άξάκι ο νους μου... ‘Η γλυκεία μεσαρίτικη προφορ

ρά του, το ντροπαλό νησιώτικο φέρσιμό του, το νεανικό κοκκινίδι που βάφει το ακόμη-παιδικό του πρόσωπο καθώς μνημί μιλά, μού φέρνουν στη μνήμη τον παλιό μου φίλο με τ’α κοντά του παντελονάκι, όπως τον γνώρισα πριν από

“Ένας φαντάρος πλησιάζει
—Από κάτι τσαντεύματα, βρέ
παιδιά, να πάρουμε καφέιτσες.
“Η παρακάτωλη του όμως, φωνή
δωάντες εν τῇ ἐρημίᾳ... Ἀγάλλο
καί ψαχρά καί διάφορα ὀλοῖ.
Λίγα μόνο χτικισσάσματα, μισερὰ
καταστράκια ἀνατρέπονται ἀπὸ τίς
σοῦτες, μὲ τὴν ἀνταγνύει, σὺν
— Πῶς πηγές στὰ Τέσσι; τὸν
ρωτῶ.

—Τα έγγραφα θαμνάσιμα δά! —
 "Εμπρε το νησάκι μας να ή-
 ταν μεγαλύτερο και πιο εύφορο,
 κι ύστερα θα έλεγα σ' όλους τους
 ξέμπουνες! Δε πά τη Τσιργιάτση,
 κι' άς μάς λέν... Σαρδελακούβη
 δες!...

ΑΠ. ΓΕΩΡΓΙΟΛΑΚΗΣ

ΙΩΑΝ. Σ. ΒΑΡΥΠΑΤΗΣ

του "Ένας γνώστης των μυστηρί-
(Σ. ΣΥΝΤ.: Δέν ήταν και κανείς
νέ σας φωτογραφίζει παλιόκαρ μου.)

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Νικήτα 17 — Πειραιεύς

ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΪΑ
ΚΟΣΜΑ ΤΑΜΒΑΚΗ

ΕΚΘΕΣΙΣ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΛΑΣΤΗΡΑ 3.
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΧΡΕΜΩΝΙΔΟΥ 16.
Ἀριθ. Τηλεφ. 70-388
ΠΑΓΚΡΑΤΙ - ΑΘΗΝΑΙ
Ἐπιπλώσεις Ἐτοιμὰ καὶ ἐπὶ Παραγγελίᾳ
Σομιέδες — Ντιδάνια
Ἐτοιμὰ καὶ ἐπὶ Παραγγελίᾳ.
